

2. ЗУ «Про інноваційну діяльність». Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/40-15>

3. *Ганечко І.Г.* Проблеми розвитку інновацій в Україні [Електронний ресурс]/ Ганечко І.Г. // Схід. — №5 (112). — 2011. Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Skhid/2011_5/5.pdf

4. Наукова та інноваційна діяльність в Україні / Державна служба статистики України. — К.: ДП «Інформаційно-видавничий центр Держстату України». — 2012. Режим доступу: http://ukrstat.org/uk/druk/katalog/kat_u/publnauka_u.htm

5. Сайт Української асоціації інвестиційного бізнесу (УАІБ). Режим доступу: <http://www.uaib.com.ua/>

Кицанюк В.В.

«Фінанси і кредит», 5 курс

*Подільський державний аграрно-технічний
університет*

Науковий керівник — асистент Зеленський А.В.

СУЧАСНИЙ СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ФІСКАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Під час фінансової кризи, коли значна кількість бюджетоутворюючих підприємств працює не на повну потужність, а джерело наповнення бюджету, що пов'язано з оподаткуванням імпорту, значною мірою обмежено внаслідок значної девальвації курсу гривні, актуальним є пошук нових джерел наповнення бюджету. Оскільки бюджети останніх років були зумовлені зовнішньоекономічною діяльністю, як це і повинно відбуватися в країні з відкритою економікою, то логічно, що пошук додаткових джерел повинний здійснюватися також у напрямі зовнішньоекономічної діяльності.

Якщо розглядати проміжок з 2000 по 2008 роки як проміжок економічного зростання, то необхідно підкреслити, що його основу складав розвиток експортноорієнтованих галузей економіки. До цих галузей економіки у першу чергу відносять металургійну та хімічну. Практично на всьому інтервалі зростання аграрний сектор здійснював суттєвий внесок в експорт країни. Однак ситуація почала змінюватися в останні роки. Україна за 2010—2012 роки опинилася серед найбільших світових експортерів зерна, і ці події відбувалися на фоні зменшення світового попиту на традиційну продукцію

українського експорту. Звичайно, що така зміна вектора зовнішньоекономічної діяльності не могла не вплинути на показники наповнюваності бюджету. Тобто фіскальний внесок аграрного сектора економіки суттєво зріс останні роки.

До аграрного сектору економіки відносяться підприємства різних форм власності, що займаються винятково поставкою вироблених (наданих) ними сільськогосподарських товарів (послуг). Також існує ширше поняття аграрно-промислового комплексу, до якого відносяться не тільки виробники сільськогосподарської продукції, але також і переробні підприємства, виробники обладнання та обслуговуючі підприємства. Ці визначення надзвичайно важливі для подальшого дослідження фіскального потенціалу аграрного сектору економіки. Аналіз чинників, що впливають на проблеми відшкодування ПДВ і справляння ФСП в Україні дає змогу з'ясувати і шляхи її вирішення.

Розглянемо можливі шляхи розвитку агропромислового комплексу під впливом державного регулювання. Один з варіантів — інерційний, тобто залишити існуючу систему оподаткування. У цьому випадку основні прибутки будуть зосереджені у підприємств-експортерів, а це означає, що рівень капіталізації безпосередньо виробників аграрної продукції залишиться низьким і він буде залежати від усіх варіантів ризиків. А оскільки прибутки експортерів безпосередньо залежать від ефективності діяльності сільськогосподарських підприємств, то і ризики сільськогосподарських виробників трансформуються в ризики експортерів, а ті, в свою чергу, — в ризики наповнюваності бюджету.

Крім того, потрібно пам'ятати, що впровадження фіксованого сільськогосподарського податку було тимчасовим заходом, що вводився з метою сприяння переходу підприємств аграрного сектора до ринкових відносин. Тому, на нашу думку, з виходом економіки України із фінансової кризи, цей податок повинний бути замінений. Вважаємо, що перехід до альтернативної системи оподаткування аграрного сектора повинний насамперед сприяти зростанню рівня капіталізації підприємств аграрного сектора і відповідно зменшенню ступеня ризику інвестувань в агропромисловий комплекс України.